

Środa, 26 października 2016 r.

P8_TA(2016)0412

Śródkresowy przegląd WRF

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie śródkresowej rewizji WRF na lata 2014–2020 (2016/2931(RSP))

(2018/C 215/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 311, art. 312 i art. 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2015/623 z dnia 21 kwietnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie przygotowania powyborczej rewizji WRF na lata 2014–2020: uwagi Parlamentu poprzedzające wniosek Komisji ⁽⁴⁾;
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 września 2016 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2016)0604) i dołączone do niego dokumenty (SWD(2016)0299),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 września 2016 r. dotyczący zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (COM(2016)0606),
- uwzględniając oświadczenie Komisji z dnia 25 października 2016 r. dotyczące śródkresowej rewizji WRF,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Budżetowej,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

1. podkreśla ciągle zaniepokojenie Parlamentu Europejskiego niedostateczną ilością zasobów udostępnianych na podstawie obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF); wskazuje na szereg nowych kryzysów i priorytetów, które pojawiły się na przestrzeni ostatnich lat, takich jak kryzys migracyjny i uchodźczy, sytuacje wyjątkowe poza granicami Unii, kwestie związane z bezpieczeństwem wewnętrznym, kryzys w rolnictwie, finansowanie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) oraz utrzymujący się wysoki poziom bezrobocia, zwłaszcza wśród młodzieży; wskazuje także na niedawną ratyfikację przez UE porozumienia w sprawie zmian klimatu;

2. podkreśla, po przeprowadzeniu przeglądu funkcjonowania WRF w pierwszej połowie obecnego okresu programowania zaprezentowanego w rezolucji Parlamentu z dnia 6 lipca 2016 r., że odpowiednia reakcja na te wyzwania wymaga znacznej dodatkowej puli środków finansowych z budżetu UE, które nie mogły być w pełni zapewnione w pierwszych latach bieżącej perspektywy ze względu na ograniczone zasoby finansowe udostępniane na podstawie obecnych WRF; podkreśla, że budżet UE musi odpowiadać zobowiązaniom politycznym i celom strategicznym Unii Europejskiej; przypomina w związku z tym, że art. 311 TFUE stanowi, iż „Unia pozyskuje środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0309.

Środa, 26 października 2016 r.

3. wyraża przekonanie, że rewizja wieloletnich ram finansowych stanowi wyjątkową okazję do zareagowania na trudności budżetowe zagrażające obecnie wiarygodności Unii Europejskiej; w związku z tym wzywa Radę do przejścia odpowiedzialności i dostosowania czynów do słów oraz do zapewnienia wiarygodnego, spójnego, realistycznego i zrównoważonego budżetu UE na pozostałe lata obecnej perspektywy; jest zdania, że rewizja musi dążyć do zapewnienia równowagi między spełnianiem długoterminowych priorytetów politycznych Unii a reagowaniem na pojawiające się nowe wyzwania; przypomina o swoim zasadniczym stanowisku, zgodnie z którym nowe inicjatywy polityczne nie powinny być finansowane kosztem istniejących unijnych programów i strategii politycznych; podkreśla potrzebę zapewnienia, by budżet UE był bardziej przejrzysty i dostępny dla obywateli Unii, co może pomóc w odbudowaniu ich zaufania do europejskiego projektu;

Ramy szybkich negocjacji w sprawie rewizji WRF

4. przypomina, że obowiązkowa powyborcza rewizja WRF stanowiła jeden z podstawowych wymogów Parlamentu podczas negocjacji dotyczących ustanowienia bieżących ram finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zatem decyzję Komisji w sprawie wniosku o rewizję rozporządzenia w sprawie WRF i porozumienia międzyinstytucjonalnego po przeprowadzeniu przeglądu funkcjonowania WRF na lata 2014–2020, zgodnie z art. 2 rozporządzenia w sprawie WRF; wyraża przekonanie, że wniosek ten stanowi dobry punkt wyjścia negocjacji;

5. potwierdza, że jego rezolucja w sprawie WRF z dnia 6 lipca 2016 r. stanowi jego mandat w ramach nadchodzących negocjacji dotyczących WRF, łącznie ze wszystkimi aspektami śródkresowej rewizji WRF, jak również istotnymi elementami dotyczącymi WRF w okresie po 2020 r.;

6. podkreśla konieczność, by wszystkie zmiany uzgodnione podczas tej rewizji zostały niezwłocznie wdrożone i uwzględnione już w budżecie UE na 2017 r.; wzywa Radę do konstruktywnej i szybkiej reakcji na wniosek Komisji oraz do bezzwłocznego udzielenia aktualnej prezydencji mandatu negocjacyjnego; jest gotowy szybko zaangażować się w merytoryczne negocjacje z Radą w sprawie śródkresowej rewizji WRF w ramach postępowania pojednawczego w sprawie budżetu na rok 2017 i na podstawie wspólnie uzgodnionego harmonogramu i konkretnych warunków negocjacji; ubolewa, że w momencie gdy wkrótce ma się rozpocząć budżetowa procedura pojednawcza, Rada wciąż nie jest gotowa rozpocząć negocjacji w sprawie WRF; potwierdza swój zamiar osiągnięcia porozumienia w sprawie obu tych kwestii do końca 2016 r.;

Odpowiedź Parlamentu na wniosek Komisji: dążenie do ambitnego porozumienia w sprawie rewizji WRF

7. przyjmuje w sposób pozytywny zaproponowane zmiany pakietu WRF, w szczególności w zakresie elastyczności; żałuje jednak, że Komisja nie zaproponowała korekty w górę aktualnych pułapów WRF, co stanowiłoby jasne i zrównoważone rozwiązanie w zakresie finansowania szacowanych potrzeb w ramach polityki UE do końca tego okresu; podkreśla stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym pułapy w dziale 1a (konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), 1b (spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna), 3 (bezpieczeństwo i obywatelstwo) oraz 4 (globalny wymiar Europy) są niewystarczające i powinny być skorygowane w górę, jeśli Unia ma stawić czoła wyzwaniom i osiągnąć swoje cele polityczne;

8. przypomina w szczególności apele Parlamentu o pełne zrównoważenie związanych z EFIS cięć dotyczących programu „Horyzont 2020” i instrumentu „Łącząc Europę”, o kontynuowanie inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ze środkami na tym samym poziomie jak w 2014 i 2015 r. oraz o znaczny wzrost środków dostępnych na walkę z kryzysem migracyjnym i uchodźczym w działach 3 i 4; pozytywnie ocenia ogólny pakiet dodatkowego ukierunkowanego zwiększenia środków zaproponowany przez Komisję, który może być finansowany w ramach marginesów dostępnych do końca tego okresu, ale podkreśla, że wniosek ten nie spełnia oczekiwań Parlamentu w wymienionych dziedzinach;

9. zauważa, że wniosek Komisji dotyczący danych i przewidujący szacunkową kwotę 12,8 mld EUR obejmuje różne elementy; w szczególności podkreśla uzupełnienie programu „Horyzont 2020” i „Łącząc Europę” (0,4 mld EUR na każdy z nich), programu Erasmus+ i COSME (0,2 mld EUR na każdy z nich) i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (1 mld EUR), co oznacza w sumie 2,2 mld EUR nowych środków; zauważa, że szereg wniosków ustawodawczych przedstawionych przez Komisję równoległe względem śródkresowej rewizji WRF (rozszerzenie EFIS, Plan inwestycji zewnętrznych wraz z ramami partnerstwa w zakresie współpracy z poszczególnymi krajami pochodzenia lub tranzytu oraz

Środa, 26 października 2016 r.

Wifi4EU) generuje dodatkowe 1,6 mld EUR; przypomina, że podczas prezentowania projektu budżetu na 2017 r. Komisja ujęła już 1,8 mld EUR środków wzmacniających przeznaczonych na migrację oraz zaktualizowała swoje plany finansowe o 2,55 mld EUR w ramach działu 3 w rezultacie trwających procedur ustawodawczych; podkreśla ponadto fakt, że część proponowanych uzupełnień finansowych w działach 1a i 4 zostało już ujętych w liście w sprawie poprawek 1/2017; na koniec zauważa, że dostosowania techniczne puli środków finansowych w obszarze polityki spójności, których wartość wynosi 4,6 mld EUR, wynikają z działań technicznych Komisji oraz zostały już zapewnione w ramach dostosowań technicznych ram finansowych na 2017 r.;

10. wyraża przekonanie, że mobilność młodzieży ma zasadnicze znaczenie w zwiększaniu europejskiej świadomości i tożsamości, w szczególności wobec zagrożeń związanych z populizmem i rozpowszechnianiem nieprawdziwych informacji; uznaje za imperatyw polityczny konieczność dalszego inwestowania w europejską młodzież z budżetu UE; opowiada się za wdrażaniem nowych inicjatyw, takich jak niedawno zaproponowany program „Europejskiej karty Interrail na 18. urodziny”, który przewiduje przyznanie każdemu obywatelowi Unii bezpłatnej karty Interrail na 18. urodziny; wnosi, by w kontekście śródkresowej rewizji WRF zapewnione zostało odpowiednie finansowanie na potrzeby tego wniosku;

11. jest zdecydowany, by rozstrzygnąć w sposób jednoznaczny kwestię budżetowania płatności w ramach instrumentów specjalnych WRF; przypomina o nierozwiązanym konflikcie dotyczącym interpretacji przepisów, który powstał między Komisją i Parlamentem z jednej strony, a Radą z drugiej strony, i który zdominował wszystkie negocjacje budżetowe w obecnych WRF; potwierdza przekonanie, zgodnie z którym środki na płatności wynikające z uruchomienia środków na zobowiązania w ramach instrumentów specjalnych powinny także być liczone poza rocznymi pułapami płatności w WRF; stwierdza, że według analizy i prognozy Komisji obecne pułapy płatności w WRF można utrzymać jedynie wówczas, gdy sprawa zostanie rozwiązana w ten właśnie sposób;

12. wyraża poważne zaniepokojenie obecnymi opóźnieniami we wdrażaniu programów UE w ramach zarządzania dzielonego, co znalazło odzwierciedlenie zwłaszcza w projekcie budżetu korygującego nr 4/2016, który zmniejsza poziom płatności w budżecie na 2016 r. o 7,3 mld EUR; spodziewa się, że takie opóźnienia doprowadzą do poważnego nagromadzenia wniosków o płatność pod koniec obowiązywania obecnych WRF; przypomina, że w roku budżetowym 2015 zobowiązania pozostające do spłaty ponownie osiągnęły wcześniejszy wysoki poziom oraz że kwoty, które mają być finansowane z przyszłych budżetów, wzrosły do 339 mld EUR; jest przekonany, że należy podjąć wszelkie starania, aby uniknąć nagromadzenia zaległości w nieuregulowanych rachunkach i nowego kryzysu płatności, co zaobserwowano podczas poprzedniego okresu; zdecydowanie opowiada się za opracowaniem i uzgodnieniem przez trzy instytucje nowego, wiążącego planu płatności na lata 2016–2020; ponadto uważa, że pełne wykorzystanie łącznego marginesu dla płatności, bez żadnych rocznych limitów, jest bezwzględnym warunkiem wstępnym, by sprostać temu wyzwaniu;

13. ponownie podkreśla swoje utrwalone od dawna stanowisko, że ewentualne nadwyżki wynikające z niepełnego wykorzystania budżetu UE lub grywny powinny być ujmowane jako dodatkowe dochody w budżecie UE bez odpowiedniego dostosowywania wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB); ubolewa, że Komisja nie uwzględniła tego aspektu w swoim wniosku o śródkresową rewizję WRF;

14. podkreśla, że przepisy dotyczące elastyczności okazały się kluczowe w pierwszych latach obecnych WRF w celu finansowania działań w odpowiedzi na kryzys migracyjny i uchodźczy oraz nowych inicjatyw politycznych wykraczających poza ścisłe granice pułapów WRF; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie dalszego rozszerzenia zakresu tych przepisów; popiera w szczególności usunięcie ograniczeń pod względem wielkości i zakresu łącznego marginesu na zobowiązania, zgodnie z oczekiwaniem Parlamentu; zauważa, że zaproponowane nowe roczne kwoty instrumentu elastyczności i rezerwy na pomoc nadzwyczajną są zbliżone do rzeczywistych poziomów osiągniętych w 2016 r. z powodu przeniesienia, natomiast Parlament postulował dwukrotny wzrost (odpowiednio 2 mld EUR i 1 mld EUR);

15. podkreśla, że rzeczywiste wykonanie budżetu UE stanowi dla Parlamentu absolutny priorytet; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby ponownie udostępnić w budżecie UE umorzone środki wynikające z niewykonania działań, na które te środki były pierwotnie przeznaczone, i podkreśla, że był to jeden z głównych postulatów Parlamentu w rezolucji w sprawie WRF z dnia 6 lipca 2016 r.; podkreśla, że takie umorzenie odpowiada faktycznie środkom, które już zostały zatwierdzone przez władzę budżetową z zamiarem ich wykonania w całości i nie

Środa, 26 października 2016 r.

można zatem uznać ich za nowe lub dodatkowe obciążenia dla skarbow państwa;

16. popiera wniosek Komisji dotyczący utworzenia rezerwy kryzysowej UE jako instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na kryzysy, jak również na wydarzenia mające poważne skutki humanitarne lub dotyczące bezpieczeństwa; uważa, że uruchomienie tego instrumentu specjalnego w razie kryzysu będzie jasnym i skutecznym rozwiązaniem problemu źródeł dodatkowego finansowania; zgadza się z wnioskiem Komisji, by wykorzystać umorzone środki, ale utrzymuje, że nie może to być jedynym źródłem finansowania tego instrumentu;

17. przypomina podstawową zasadę jednolitości budżetu UE, którą podważa namnażanie funduszy wielonarodowych; zwraca się zatem o szybkie zastosowanie tej zasady, a jednocześnie o umożliwienie Parlamentowi uczestnictwa w niezbędnej kontroli parlamentarnej nad tymi funduszami;

18. uważa, że trwająca rewizja porozumienia międzyinstytucjonalnego stanowi doskonałą okazję do zapewnienia harmonizacji zasad głosowania w sprawie uruchomienia instrumentów specjalnych WRF i dostosowania ich do zasad obowiązujących podczas przyjmowania budżetu ogólnego Unii; wnosi o stosowną zmianę odpowiednich przepisów;

Równoległe wnioski ustawodawcze

19. w pełni popiera zamiar Komisji, by uprościć przepisy finansowe, i uważa, że element ten jest ważną częścią śródkresowej rewizji WRF; odnotowuje w związku z tym wniosek Komisji w sprawie pełnej rewizji rozporządzenia finansowego, jak również zmiany w 15 rozporządzeniach sektorowych; podkreśla, że uproszczenie powinno zmierzać do usprawnienia i racjonalizacji warunków wdrażania dla beneficjentów; zobowiązuje się do prowadzenia prac zmierzających do osiągnięcia pomyślnego rezultatu w tym duchu, w odpowiednim terminie;

20. zauważa, że wnioski ustawodawcze dotyczące rozszerzenia EFIS, zewnętrznego planu inwestycyjnego (uwzględniając ramy partnerstwa w dziedzinie migracji) oraz Wifi4EU, które Komisja przedstawiła w tym samym czasie co wnioski w sprawie śródkresowej rewizji WRF, zostaną rozpatrzone przez Parlament Europejski i Radę zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą;

Planowanie WRF po 2020 r.

21. zauważa, że śródkresowa rewizja WRF powinna także być początkiem procesu budowania konsensusu prowadzącego do WRF po 2020 r.; podkreśla, że w związku z tym należy podjąć stanowcze zobowiązania, zwłaszcza co do rozwiązania kwestii reformy systemu zasobów własnych, w tym wprowadzenia nowych zasobów własnych, które znacznie zredukują udział wkładów opartych na DNB w budżecie UE, likwidacji wszelkiego rodzaju rabatów, jak również dostosowania czasu obowiązywania WRF do politycznych cykli instytucji;

o

o o

22. wzywa Komisję do przedstawiania władzy budżetowej wszelkich istotnych informacji dotyczących skutków dla budżetu w obecnych WRF wynikających z referendum z dnia 23 czerwca 2016 r. oraz wycofania się Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez uszczerbku dla wyniku przyszłych negocjacji między obiema stronami;

23. podkreśla, że pokój i stabilność są podstawowymi wartościami, które muszą być podtrzymywane przez Unię; uważa, że należy chronić porozumienie wielkopiątkowe, które odegrało decydującą rolę w osiągnięciu pokoju i pojednania; podkreśla potrzebę przyjęcia konkretnych środków i programów, aby zapewnić wsparcie dla regionów szczególnie narażonych w przypadku negocjowanego wystąpienia z UE przy powołaniu się na art. 50 traktatu lizbońskiego;

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.